

161. Aangenomen ! zei Plodde, en hij stak het drinkgeld in zijn zak.
162. De drommel mocht zo tappen, zei Lijs, en het vat was leeg.
163. Daar zal een dronk op smaken, zei Goosen, en hij at alikruiken met braadvet.
164. Ik verzuip, riep Teeuwes, en hij rolde van een duin af.
165. Zo moet het binnen komen, zei de koopman, en hij werd om een duit krijt uit bed gebeld.
166. Daar speelt de duivel mee, zei Saam, vier azen en niet één troef.
167. Dat is de duivel, zei de jongen, en hij wees op zijn vader.
168. Plezierig is 't genoeg, maar of 't duren zal, zei Schimmel, en hij ging trouwen.
169. Eerlijk duurt het langst, zei Annebet, en ze bedroog iedereen.
170. Een ei is een ei, zei de boer, en hij greep naar het ganzenei.
171. Werken is zalig, zeiden de begintjes, en ze waren met zeven, om een ei te klutsen.
172. Dat is het rechte eiereten niet, zei de vos, en hij zou de hoenderen mores leren.
173. Daar is geen einde aan te zien, zei de zot, en hij bezag een bobijn.
174. Het gaat zoetjes aan naar het einde, zei de oude vrouw, toen zij van een deventerkoek at.
175. Ik kan niet leven buiten mijn element, zei Pruis, en hij goot jenever in zijn soep.
176. Wie kan aan alles denken, zei de melkmeid, en zij was zonder emmers uit melken gegaan.
177. 't Zal wel komen, als 't komen moet, zei Natus, en hij wachtte op een erfdeel.
178. Erpels (aardappelen) zijn goed eten, als er wat bij is, zei Panse, en hij at worst met bloemkool.
179. Altijd in evenredigheid, zei de zot, en hij sneed zijn broek in twee.
180. 't Is lastig iedereen te voldoen, zei dokske Pepermunt, en hij kustte zijn ezel en sloeg zijn wijf.
181. Ik ga eens zien of mijn familie slaapt, zei de boer, en hij keek in 't varkenskot.
182. Men moet altijd zijn fatsoen behouden, zei Lobbe, en hij verfdde zijn vel onder zijn kapotte sokken.
183. Een goed figuur, zei Pokgezicht, en hij had een nieuwe klak op.
184. De fijnen zijn de mijne, zei de duivel, en de grove komen van zelf.
185. 't Is moeilijk om vol te houden, zei Slemp, en hij keek naar de lege fles.
186. Schenk de fles maar uit, zei schele Govert, en ze was leeg.
187. Hoe staan de fondsen ? zei schamele Jan, en hij moest in zijn bed blijven als zijn vrouw zijn broek naaide.
188. Owi, zei Karel, en hij kende maar dat Frans.
189. Ik eet wel gaarne fruit, maar dat soort niet, zei Jantje, en hij kreeg een oorvijs en een muilpeer.
190. Ieder moet zijn functie hebben in de wereld, zei luie Wammes, en zijn vrouw ploegde.
191. Met de fundamenten beginnen, zei de kleermaker, en hij sneed eerst het achterste van de broek.
192. Ik ben al moe van het rijden, zei Tijs, en hij reed naar de galg.
193. Ik heb een galg in het oog, zei het wijf, en zij zag er haar man aan hangen.
194. Nu gaan we 'ne gang, zei Gikkel, en hij viel van de kerktoren.
195. Het gaat met een gangetje, zei de matroos, en hij had zijn maat aan 't sleeptouw.

196. En daarmee is 't afgelopen, zei Spinner, en hij had geen garen meer.
197. Het mag mij spijten, maar het zal mij niet schaden, zei gierige Piet, en al zijn gasten liepen weg.
198. Al gebak van dezelfde deeg, zei Spui, en hij at raapkoek.
199. Hoe maakt hij zoveel gebruik in het water, zei Hoelof, en hij zag een man verdrinken.
200. Een kwade gedachte kan 'n mens ver brengen, zei Lubbe, en hij trouwde.
201. Wat kan men niet al in gedachten doen, zei dromige Joris, en hij at mosterd zonder ham.
202. Laat de gek maar lopen, zei malle Jan, en hij zag zijn vader naar de galg leiden.
- 202a. Die geld heeft, zei de boer, kan wittebrood kopen.
203. Geld is alles, zei de gierigaard, en hij liet zich in zijn geldkist opsluiten.
204. Het geld rolt wonderlijk, zei losse Dirk ; hij verloor een dubbelte op de draaibrug en vond het weer in de grote kerk.
205. Wat maakt men al om het geld, zei de boer, en hij zag een aap op het venster zitten.
206. De geleerdheid brengt 'n mens overal, zei de advocaat, en hij zat op 't schelmenbankske.
207. Als ik u gelijk geef, zei de boer, dan zijn we dadelijk uitgepraat.
208. 't Geloof is nog niet dood, zei Spelnagel, en hij maakte een kruiske, als hij begon te jeneverelen.
209. Geluk met de veerze, zei Boudewijn, en 't was een stier.
210. Het geluk is de wereld nog niet uit, zei de jood, toen hij iemand acht stuivers en een vrijbriefje uit de loterij thuis bracht.
211. 't Geluk is rond, zei de knaap, en hij vond een knikker.
212. Nog een geluk dat mijn kleren niet nat zijn, zei de zwemmer, en hij verdronk.
213. Met gemak, zei Roorda, en hij kreeg een vuist in 't oog.
214. Plezierig is dat niet, zei Pekel, en de gendarmen hadden hem vast.
215. Ik ben van een klein gerucht niet bang, zei Distel, en hij danste op een hoop mosselschelpen.
216. Veel gerucht maar weinig wol, zei de boer, en hij schoor zijn varken.
217. Ieder zijn getuig, zei de manke, en hij sloeg met zijn kruk.
218. Vlucht de gevaren, zei Semmel, en hij kroop onder het bed als zijn vrouw keef.
219. Gevolg van de gewoonte, zei de tamboer, en hij trommelde op zijn vrouw.
220. Gewoonte, zei de scharesliep, en hij kruide zijn wagen de kerk in.
221. Wat de gewoonte toch kan doen! zei de kleermaker, en hij pikte een stuk van zijn eigen broek.
222. Nu ben ik mijn gezag kwijt, zei Peerke, en hij had zijn arm gebroken.
223. Dat is een raar gezelschap, zei Teunis, van twaalf mensen zijn er dertien Jannen bij elkander.
224. Kwaad gezelschap, zei de moordenaar, en hij ging tussen de pater en de beul naar de galg.
225. Ik spiegel mij aan u, zei Smous tegen zijn vader, en zij keken beiden in 't glas.

Spreekwoorden

ZEI - SPREUKEN

J. CAUBERGHE

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS